

การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่น
 เกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง

THE DEVELOPMENT OF SOCIAL BEHAVIOR OF EARLY CHILDHOOD CHILDREN WHO
 RECEIVED ACTIVITIES TO PLAY MISCELLANEOUS GAMES WITH SIMULATION
 SITUATIONS

สาธนี การะเกตุ

Sathanee Karaked

ดาร์รัตน์ อุทัยพยัคฆ์

Dararat UthaiPAYAK

ปิยะดา จุลวรรณา

Piyada Junwanna

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย

Phranakhon Rajabhat University Master of Education (Early Childhood Education)

E-mail : sathanee.k@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 23 กุมภาพันธ์ 2568

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 26 กุมภาพันธ์ 2568

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 28 กุมภาพันธ์ 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง และ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่น เกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ประชากรได้แก่เด็กปฐมวัยชาย - หญิง อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ศึกษาในชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่โรงเรียนวัดถนนแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี จำนวน 16 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและ หลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ประกอบสถานการณ์จำลอง จำนวน 24 แผน และแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านการมีวินัยในตนเอง ด้านเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม และด้านการรับผิดชอบต่อ เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี วันละ 40 นาที ในช่วงกิจกรรมกลางแจ้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ) และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าสถิติไค - สแควร์ และค่าความแตกต่าง

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองมีความสัมพันธ์กันทั้งโดยภาพรวมและจำแนกรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งโดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน

คำสำคัญ: การเล่น, เกมแบบเปิดเตล็ด, สถานการณ์จำลอง, พฤติกรรมทางสังคม, เด็กปฐมวัย

ADSTRACT

The purposes of this research were to: 1) study the relationship of preschool children's social behaviors before and after implementation through plays in miscellaneous game activities with simulation situations; and 2) compare preschool children's social behaviors before and after implementation through plays in miscellaneous game activities with simulation situations. The population consisted of 16 preschool children, boys and girls, aged between 4-5 years, studied in Kindergarten year 2 in the 2nd semester of the academic year 2023 at Wat Thanon Khae School, Mueang Lop Buri District, Lop Buri Province. This was a quasi-experimental research with a one-group pretest-posttest design. The instruments were 24 plays in miscellaneous game activities with simulation situations lesson plans and preschool children's social behaviors observation form, which covered 3 aspects: self-discipline, being a good member of society, and having responsibility. The experiment took 8 weeks, 3 days a week, Tuesday, Wednesday, and Thursday, with 40 minutes each during outdoor activities. The statistics used to analyze data were mean, standard deviation, and statistics used for testing hypotheses were Chi-square test, and difference value.

The research results revealed that: 1) preschool children's social behaviors before and after implementation through plays in miscellaneous activities with simulation situations, relationships exist in overall and in each aspect at the statistical significance level of .05; and 2) preschool children's social behaviors after implementation through plays in miscellaneous activities with simulation situations was higher than before the experiment in overall and each aspect.

Keywords Plays, Miscellaneous Activities, Simulation Situations, Social Behaviors, Preschool Children

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กอายุ 3 - 6 ปี คือ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ การจัดการการศึกษาสำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เพื่อให้มีร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง มีสุขนิสัยที่ดี มีสุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม จิตใจที่ดีงาม มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีทักษะการคิด การใช้ภาษา สื่อสาร การแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย และมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, (2017) ซึ่งเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่สำคัญหลายด้าน เป็นพื้นฐานต่อความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในอนาคต พัฒนาการด้านสังคมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กปรับตัวและพร้อมอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข พัฒนาการด้านสังคมเกิดขึ้นตั้งแต่วัยทารกหากทารกได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม จะมีความไว้วางใจผู้เลี้ยงดู ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาการด้านสังคมที่สำคัญ เมื่อเข้าสู่ช่วงปฐมวัย เด็กจะมีการพัฒนาที่ซับซ้อนมากขึ้น เริ่มมีความต้องการที่จะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีกลุ่มเพื่อนสนิท ได้เล่น ได้แสดงความรู้สึกรัก ได้เรียนรู้ ได้ฝึกปฏิบัติตามข้อตกลง เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม อันเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานของการศึกษา

พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เป็นการแสดงออกของเด็กเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตนเองกับบุคคลอื่น ซึ่ง สิริมา ภิญโญนันท์พงศ์ (Sirima Pinyonananpong, (2014) กล่าวว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เป็นความสามารถของเด็กในการช่วยเหลือตนเองและสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน ปรับตัวในการเล่น หรือการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทำหน้าที่ตามเวลา มีความรับผิดชอบ รู้จักกาลเทศะ การช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ วัฒนะ ปัญญาฤทธิ์ (Wattana Panyarit, (2017) ยังได้กล่าวถึงแนวการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านพฤติกรรมทางสังคม ประกอบด้วย 1. การจัดประสบการณ์ผ่านการทำกิจกรรมประจำวัน และ 2. การจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกัน ตลอดจนการเรียนรู้เรื่อง การรักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย ดังนั้น การเล่น จึงเป็นสื่อกลางที่ดีที่จะสอนให้เด็กได้เรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม เพราะการเล่นสามารถช่วยให้เด็กกระทำการสิ่งต่าง ๆ ได้ และการเล่นเป็นการพัฒนาขั้นสูงสุดของเด็กและพัฒนาการตามธรรมชาติจะเกิดขึ้นโดยการเล่น การเล่นถือเป็นกิจกรรมส่วนใหญ่ในชีวิตเด็ก

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันพบว่า เด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดถนนแคมีปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคม ด้านการมีวินัยในตนเอง การเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคมและการรับผิดชอบ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการ ปฏิบัติกิจกรรมและอยู่ร่วมกันในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาพบว่า สาเหตุหลักมา

จากสภาพสังคมที่เป็นสังคมเมือง เด็กปฐมวัยไม่มีโอกาสได้เล่นหรือปฏิบัติกิจกรรมกับเพื่อนวัยเดียวกัน หรือบางครั้งครอบครัวมีลูกเพียงคนเดียว ทำให้เด็กขาดประสบการณ์ในการปรับตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งการเลี้ยงดูของผู้ดูแลที่เป็นผู้สูงอายุซึ่งมักจะตามใจ ทำให้เด็กไม่พยายามช่วยเหลือตนเอง ไม่สามารถรอคอยได้ ไม่ยอมรับกฎกติกา ทั้งนี้ สอดคล้องกับการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และ การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียน วัดถนนแค (ปีการศึกษา 2565) ผลการประเมินระดับพัฒนาการด้านร่างกาย ร้อยละ 90.00 พัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ ร้อยละ 90.10 พัฒนาการด้านสังคม ร้อยละ 65 พัฒนาการด้านสติปัญญา ร้อยละ 81.70 จากผลการประเมินพัฒนาการ พบว่าพัฒนาการด้านสังคมอยู่ต่ำกว่าระดับค่าเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ (ระดับดี มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80) ซึ่งผู้วิจัย มีความสนใจและมองเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ควรส่งเสริมให้กับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวและใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุขตามคุณลักษณะที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมกลางแจ้งที่ ให้เด็กได้เล่นเกมต่าง ๆ มีความสนุกสนานท้าทายในสถานการณ์จำลอง มีบทบาท มีกติกาการเล่น และมีการกำหนดเวลา โดยเด็กจะได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ครู และสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์จำลองนั้น เป็นกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรมทางสังคม อาทิ การมีวินัยในตนเอง การเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคมและการรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น อันเกิดจากการเรียนรู้จากการเล่นในสถานการณ์จำลองสู่การปฏิบัติจนเกิดเป็นวิถีปฏิบัติในชีวิตจริงได้ โดยการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด เป็นเกมที่ใช้ทักษะง่าย ๆ ในการเคลื่อนไหวและหาอุปกรณ์การเล่นได้ไม่ยากอาจมีการผสมผสานการร้องเพลงการเต้นรำ เน้นความสนุกสนาน และพัฒนาอารมณ์ สังคม สติปัญญามากกว่าสมรรถภาพทาง ซึ่ง ดิษณะ คำนณี (Thitsana Khammani ,(2020) ยังกล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น จากความข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเหตุผลที่กล่าวมา ถึงการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง และนำกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ไปปรับเป็นแผนการจัดกิจกรรมเพื่อมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ด้านการมีวินัยในตนเอง การเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคมและการรับผิดชอบต่อเด็กต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง
- 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีพฤติกรรมทางสังคม

อัลเบิร์ต แบนดูรา (อ้างถึงใน Sirima Pinyonananpong, (2014) กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากพฤติกรรมของบุคคลนั้นมีกับบุคคล กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งทฤษฎีเน้นบุคคล เกิดจากการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องระหว่างกัน (Learning Theory Modeling) โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบ และการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจึงเกิดขึ้นได้ ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ของการเลียนแบบของเด็ก ประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการดึงดูดความสนใจ (Attentional Process) คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เด็กสังเกตตัวแบบ และตัวแบบนั้นดึงดูดให้เด็กสนใจที่จะเลียนแบบ ควรเป็นพฤติกรรมที่ง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน ง่ายต่อการเอาใจใส่ของเด็กที่เกิดการเลียนแบบ และเกิดการเรียนรู้

2. กระบวนการคงไว้ (Retention Process) คือ กระบวนการบันทึกที่รหัส เกิดจากการที่เด็กจะต้องมีความแม่นยำในการบันทึกสิ่งที่เห็น หรือได้ยินเก็บเป็นประจำ ทั้งนี้ เด็กดึงข้อมูลที่ได้จากตัวแบบออกมาใช้กระทำ ตามโอกาสที่เหมาะสม เด็กที่มีอายุมากกว่าจะเรียนรู้การสังเกตการกระทำที่ฉลาดของบุคคลอื่น ๆ ได้มากกว่า โดยประมวลไว้ในลักษณะของภาพพจน์ (Imaginative Coding) และลักษณะของภาษา (Verbal Coding) และเด็กโตขึ้นนำประสบการณ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาเชื่อมโยง ซึ่งจะช่วยทำให้เขาได้เก็บสะสมความรู้ไว้ในระดับ ซึ่งความสามารถนำมาใช้ได้เมื่อต้องการ

3. กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction) คือ การแสดงผลการเรียนรู้โดยการกระทำ คือ การที่ผลสำเร็จในการเรียนรู้จากตัวแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำเด็กจะต้องแสดงพฤติกรรมได้จากการเรียนรู้ ด้วยการเคลื่อนไหวออกมาเป็นการกระทำในรูปของการใช้กล้ามเนื้อ ความรู้สึกด้วยการกระทำครั้งแรกไม่สมบูรณ์ ดังนั้น เด็กจำเป็นต้องลองทำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ได้ลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการเพื่อนำมา แก่พฤติกรรมที่ยังไม่เข้ารอย สิ่งนี้จะทำให้เกิดพัฒนาการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

4. กระบวนการจูงใจ (Motivation Process) คือ กระบวนการเสริมแรงให้กับเด็ก เพื่อแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบได้ถูกต้อง โดยเด็กเกิดจากการเรียนรู้จากการเลียนแบบตัวแบบที่มาจากบุคคล ที่มีชื่อเสียงมากกว่าบุคคลที่ไม่มีชื่อเสียง บุคคลที่มีเพศเดียวกับเด็ก

สรุปได้ว่า ทฤษฎีพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์รอบ ๆ ตัวการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของเด็ก โดยมีการพัฒนาไปตามลำดับขั้นของพัฒนาการ ถ้าจัดสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กได้อย่างเหมาะสมก็จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมทางด้านสังคมและความสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

พฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม โดยมีการพัฒนาไปตามลำดับขั้น มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ดังนี้

วัณนะ ปัญญาฤทธิ์ (Wattana Panyarit ,(2017) กล่าวว่า แนวการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านพฤติกรรมทางสังคม ประกอบด้วย การจัดประสบการณ์ผ่านการทำกิจกรรมประจำวัน และการจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกัน ดังนี้

1. การจัดประสบการณ์ผ่านการทำกิจกรรมประจำวัน การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านสังคมจะจัดผ่านการทำกิจกรรมประจำวัน ซึ่งเป็นการกำหนดตารางเวลาและกิจกรรมต่างๆ ที่สัมพันธ์กันใน 1 วัน กิจกรรมประจำวันที่เด็กทำจะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้กำหนดการของกิจกรรมประจำวันจะทำเหมือนกันทุกวัน จัดเสมือนเป็นแบบแผนที่กำหนดในการดำรงชีวิตของเด็กในการเรียนรู้ทางสังคม ประกอบด้วย กิจกรรมประจำวัน กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่ และกิจกรรม การเล่นการแฉ่ง

2. การจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกัน ตลอดจนการเรียนรู้เรื่อง การรักษารัฐชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย

ขอบข่ายของการประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (Jittinan Dechakup ,(2012) กล่าวถึงขอบข่ายของการประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย จะเริ่มจากการปฏิสัมพันธ์แรกเริ่มระหว่างแม่กับทารกและจะค่อย ๆ พัฒนาจากการพึ่งพาผู้เลี้ยงดูมาสู่การพึ่งพาตนเอง และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นรอบข้าง และเรียนรู้บทบาทของตนเองในสังคม ลักษณะพัฒนาการทางสังคมของเด็กแต่ละคนจะเกี่ยวข้องกับ

1) ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นภายในตนเอง ประกอบด้วย การรู้จักตนเอง การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และ 2) ความแตกต่างทางสังคมระหว่างบุคคล ประกอบด้วย ลักษณะทางเพศ ซึ่งเกี่ยวข้องการรับรู้เพศของตน และการยอมรับบทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ทำให้เด็กเชื่อมั่นในตนเอง และพื้นฐานทางอารมณ์ที่มีผลต่อการปรับตัว การอยู่ร่วมกับผู้อื่น จำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก และการอบรมขัดเกลาทางสังคม

ระเบียบวิธีวิจัย/วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่น เกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยใช้กลุ่มเดียว ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองกับกลุ่มประชากรประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัย ชายและหญิง ที่กำลังศึกษาระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 – 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดถนนแค ตำบลถนนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัด

ลพบุรี จำนวน 16 คน ประกอบด้วย ชาย 9 คน หญิง 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือสำหรับการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้ 1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง 2. แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสังเกตและเก็บข้อมูลพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเวลา 1 สัปดาห์ และดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองที่มีผลต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสร้างสถานการณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ซึ่งทำการทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ อังคาร พุธ พฤหัสบดี วันละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เมื่อดำเนินการทดลองครบ 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) แผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ค่าความสอดคล้อง สถิติไค-สแควร์ (Chi – square Test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนหลังการสังเกตกับก่อนการสังเกต (D)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง

ค่าความสัมพันธ์ของพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง โดยภาพรวม จากการวิเคราะห์ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi – square Test) ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า คะแนนที่ได้จากการคำนวณมีค่า 8.36 ซึ่งน้อยกว่าค่าวิกฤติที่ได้คือ 25.00 ที่ได้ตั้งไว้ อยู่ในบริเวณยอมรับได้ จึงสรุปได้ว่าการเพิ่มขึ้นของคะแนนหลังจากการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เมื่อเทียบกับคะแนนก่อนการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย แต่ละคนสัมพันธ์กัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง โดยภาพรวม เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคมสูงขึ้นหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง โดยก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.56 ($\mu = 8.56$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.82 ($\sigma = 1.82$) หลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.19 ($\mu = 16.19$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.32 ($\sigma = 2.32$) ค่าคะแนนความแตกต่าง 7.63 (D =

7.63) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ($\sigma = 0.49$) จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง โดยมีความแตกต่าง (D = 7.63) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีวินัยในตนเอง 2) ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม และ 3) ด้านการรับผิดชอบ พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ดังนี้

1. ด้านการมีวินัยในตนเอง เด็กปฐมวัยได้คะแนนการทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ($\mu = 2.63$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ($\sigma = 0.72$) หลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.38 ($\mu = 5.38$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 ($\sigma = 0.96$) ค่าคะแนนความแตกต่าง 2.75 (D = 2.75)

2. ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม เด็กปฐมวัยได้คะแนนการทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ($\mu = 2.88$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 ($\sigma = 0.96$) หลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.25 ($\mu = 5.25$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ($\sigma = 1.00$) ค่าคะแนนความแตกต่าง 2.38 (D = 2.38)

3. ด้านการรับผิดชอบ เด็กปฐมวัยได้คะแนนการทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ($\mu = 3.06$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 ($\sigma = 0.93$) หลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.56 ($\mu = 5.56$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 ($\sigma = 0.81$) ค่าคะแนนความแตกต่าง 2.50 (D = 2.50)

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง มีความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง โดยจำแนกเป็นรายด้าน ด้านการมีวินัยในตนเอง เท่ากับ 2.75 (D = 2.75) ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม เท่ากับ 2.38 (D = 2.38) และด้านการรับผิดชอบ เท่ากับ 2.50 (D = 2.50) คะแนนของการทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยทุกด้านเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองส่งผลต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดถนอมแค

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมทางสังคม ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ได้แก่ ด้านการมีวินัยในตนเอง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และด้านการรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า มีค่าคะแนนเด็กปฐมวัยไม่แตกต่างกัน แสดงว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นมานั้น เป็นผลมาจากการกิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยต้องใช้เวลาในการพัฒนาต่อเนื่องและสม่ำเสมอ สังเกตได้จากที่เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ครบ 8 หน่วยการเรียนรู้ และได้ทำการสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เด็กมีพฤติกรรมทางสังคมทั้ง 3 ด้านดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร ทรงนวล (Supaporn Songnuan , (2008) ศึกษาเรื่อง กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านเป็นกิจกรรมสำคัญที่สามารถส่งเสริมพฤติกรรมทางด้านสังคมในทางที่ดีให้เกิดขึ้นกับตัวเด็ก ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านมีทักษะทางสังคม ทั้ง 6 ด้าน หลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้น และมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียน และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีระพงศ์ บุญประจักษ์ (Wirapong Boonprajak, (2010) ศึกษาเรื่อง ความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า คะแนนพฤติกรรมทางสังคมเฉลี่ยรวม มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา 8 สัปดาห์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชยาพร อ่อนปุย (Wichayaporn Onpui , (2014) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานเทพนิยายกับการเล่นนิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประเภทเทพนิยาย มีพฤติกรรมทางสังคมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย หลังจากการจัดกิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ช่วยให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมทางสังคมสูงขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเล่นแบบเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ครูผู้สอนมีการศึกษาจุดประสงค์สาระการเรียนรู้ตลอดจนเข้าใจเนื้อหา มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า พร้อมทั้งจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมให้พร้อม ส่งเสริมให้เด็กปฏิบัติกิจกรรม คอยชี้แนะและให้คำแนะนำเมื่อได้เด็กๆ เกิดปัญหาหรือข้อสงสัย โดยเด็กๆ จะทำกิจกรรมผ่านกระบวนการจัดกิจกรรม 4 ขั้น ดังนี้ ขั้นเตรียมเล่นเกมแบบเปิดเตล็ด ขั้นอธิบายเล่นเกมแบบเปิดเตล็ด ขั้นลงเล่นเกมแบบเปิดเตล็ด ขั้นสรุปผลเล่นเกมแบบเปิดเตล็ด เพื่อให้เด็กมีวินัยในตนเอง การเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม และการรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉันทนา ศรีภักดี (Chanthana Sripakdee , (2012) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยก่อน ระหว่าง และหลังการทดลอง มี

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง โดยรวมและรายด้านเฉลี่ยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย แยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการยอมรับผู้อื่น และด้านการตรงต่อเวลา เพิ่มขึ้น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า พฤติกรรมทางสังคมก่อนในแต่ ละด้านมีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นโดยด้านการมีวินัยในตนเองอยู่ลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัด กิจกรรม 5.38 รองลงมาคือ ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม 5.25 และด้านการรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม 3.06 ตามลำดับ สามารถอภิปรายตามรายด้าน ดังนี้

ด้านการมีวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมก้าวหน้าขึ้น 5.38 สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัยและเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีวินัย จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของ อัลเบิร์ต บันดูรา (Albert Bandura, 2003) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของ เด็กเกิดจากการสังเกตและลอกเลียนแบบจากตัวแบบ และการเลียนแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อเด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การเรียนรู้ของเด็กจะเกิดขึ้นจากการสังเกตและ การเลียนแบบพฤติกรรมทำให้การแสดงพฤติกรรมของเด็กแตกต่างกัน และการจัดกิจกรรมการเล่น เกมเปิดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางสังคม เนื่องจากเด็กๆ ต้องมีวินัยใน ตนเอง โดยตรงต่อเวลา และรู้จักการรอคอยตามลำดับก่อนหลัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อูรพี สัมหิรัญ (Urapee Samhira, (2018) เปรียบเทียบจำนวนเด็กปฐมวัยที่มีพฤติกรรมความมีวินัยใน ตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยการเล่นเกมและระหว่างการจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยการ เล่นเกม มีความแตกต่างกัน คือ ก่อนการจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยการเล่นเกม มีเด็กปฐมวัยที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และระหว่าง การจัด กิจกรรมกลางแจ้งโดยการเล่นเกมในแต่ละสัปดาห์ มีเด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง แสดงว่าระหว่างการจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยการเล่นเกมมีจำนวนเด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรมความ มีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยการเล่นเกม

ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมก้าวหน้าขึ้น 5.25 สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งพฤติกรรมทางสังคมด้านการ เป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคมจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับการเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และ ประสบการณ์เดิมของเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัวและโรงเรียน สามารถกำกับตนเอง เล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น สามารถปฏิบัติได้และร่วมทำกิจกรรมจนสำเร็จ ทำให้การเล่นกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและ สนุกสนาน สามารถดำเนินการได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ วิชัย ประมูลจักโก (Wichai Pramuljakko, (2018) กล่าวว่า เกมมีประโยชน์ด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านร่างกาย ส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหว สุขภาพแข็งแรง มีความคล่องแคล่วว่องไวและมี

บุคลิกภาพดี ด้านอารมณ์ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ผ่อนคลาย ความเครียด ด้านสังคม ช่วยให้ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เข้าใจคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอกศักดิ์ เฮงสุโข (Ekasak Hengsucho, (2016) กล่าวถึง เกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัยว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการฝึกทักษะและช่วยให้เด็กเกิด ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน การเล่นเกมเป็นวิธีการหนึ่งที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้และ ช่วยพัฒนาทักษะต่างๆ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำและ ผู้ตาม เกมทางพลศึกษามีหลายชนิด ซึ่งรวมทั้งการฝึกบริหารร่างกายประจำวัน แต่นำมาฝึกทักษะ อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเช่น ฝึกจับพัง ฝึกทำตามทิศทาง ฝึกการมีส่วนร่วมสำหรับเด็กเล็กๆ จะ เห็นได้ว่าการเล่นเกมสำหรับเด็กเล็กๆ กฎ กติกา ต่างๆ กำหนด ไว้ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน

ด้านการรับผิดชอบ พฤติกรรมทางสังคมด้านการรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม ก้าวหน้าขึ้น 3.06 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยซึ่ง พฤติกรรมทางสังคมด้านการรับผิดชอบจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับการเลี้ยงดูของ ผู้ดูแลของเด็กและประสบการณ์เดิมของเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถกำกับตนเอง จัดเตรียมและเก็บสิ่งของที่เป็นส่วนรวม สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ทำให้การเล่น กิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและสนุกสนาน สามารถดำเนินการได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้อง นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (2560) เด็กปฐมวัยควรพัฒนาทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม สำหรับประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเป็นการสนับสนุนให้เด็ก ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการ เรียนรู้ทางสังคม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิพวรรณ อุทา (Thipawan Utha, (2018) ผลการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็ก ปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี 1) ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะ ทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.74/87.59 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนา ทักษะทาง สังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี เท่ากับ 0.6902 หมายความว่า เด็กมีความก้าวหน้าของทักษะทางสังคม เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 69.02 3) ผลการเปรียบเทียบการ มีทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผลการวัดหลังการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ได้คะแนนสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งในการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม สนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและ สิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม การพัฒนาสังคมนิสัย ของเด็กปฐมวัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

สรุปองค์ความรู้

การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองส่งผลให้พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยมีการพัฒนาที่ดีขึ้นในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการมีวินัยในตนเอง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม และด้านความรับผิดชอบ ผลลัพธ์ที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมที่มีการจำลองสถานการณ์สามารถกระตุ้นและพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยนี้จึงสนับสนุนการใช้กิจกรรมเกมจำลองสถานการณ์ในกระบวนการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ครูผู้สอนสามารถนำผลการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองไปปรับใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยต่อไป

1.2 ครูผู้สอนควรสังเกตและดูแลเด็กในระหว่างการจัดกิจกรรม ให้คำแนะนำ ให้เด็กเล่นตามกติกาให้ถูกต้องและดูแลด้านเหตุการณ์อันอาจเกิดอุบัติเหตุอย่างใกล้ชิด

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถปรับเปลี่ยนสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองนำมาสร้างกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและได้รับการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัยในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการร่วมมือ การช่วยเหลือ การแบ่งปัน

2.2 จากที่ผู้วิจัยทำการศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น พัฒนาการทางสติปัญญา ด้านการตัดสินใจ การแก้ปัญหา

2.3 จากที่ผู้วิจัยทำการศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดประกอบสถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมอื่นๆประกอบสถานการณ์จำลองที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย เช่น กิจกรรมเสริมประกอบสถานการณ์จำลอง การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ประกอบสถานการณ์จำลอง

บรรณานุกรม

- Chanthana Sripakdee. (2012). A study of self-discipline of early childhood children who received experiences in Thai folk games. (Unpublished master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok.
- Ekasak Hengsukho. (2016). Potential of communities in promoting health through exercise for the elderly. SDU Research Journal Science and Technology, 10(3), 129-142
- Jittinan Dechakup. (2012). Introduction to Service Psychology. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Ministry of Education. (2017). Early Childhood Curriculum B.E. 2560 (2017). Bangkok: Cooperative Printing of National Agricultural Cooperatives Limited.
- Sirima Pinyonananpong. (2014). From Concepts to Practices: Guidelines for Early Childhood Experience Management (Early Childhood Curriculum). Bangkok: Duang Kamol Printing Center.
- Supaporn Songnuan. (2008). A Comparison of Social Skills in Early Childhood between Learning through Traditional Folk Games and Normal Activity-Based Learning. Master's Thesis, M.Ed., Mahasarakham University, Maha Sarakham
- Thipawan Utha. (2018). The results of organizing learning experiences using Thai traditional games to develop social skills for early childhood children, Kindergarten 1, aged 4-5 years. Journal of Educational Technology and Communication, Faculty of Education, Mahasarakham University, 2(4), 61 – 73.
- Thitsana Khammani. (2020). The Science of Teaching: Knowledge for Effective Learning Management (9th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Urapee Samhiran. (2018). Development of self-discipline behavior of early childhood children who received outdoor activities by playing games at Ban Bueng Municipality Child Development Center (Chet Noi), Chonburi Province. Thesis (Master of Education) Phranakhon Rajabhat University.
- Wattana Panyarit. (2017). A study of the status of research in early childhood education. Bangkok: Phranakhon Rajabhat University.
- Wichai Pramuljakko. (2018). Development of a teacher development program in physical education learning management using games for educational institutions under the Office of the Primary Educational Service Area, Maha

Sarakham Area 2. Master of Education Program in Educational Administration and Development, Maha Sarakham University.

Wichayaporn Onpui. (2014). Activity Design Based on Contemplative Education to Improve Learning Achievement of Fourth-Year Students Studying Early Childhood Education Seminar Course. Research Report. Bangkok: National Research Council of Thailand.

Wirapong Boonprajuk. (2010). The Impact of Thai Traditional Folk Games on Social Behaviors of Early Childhood Children. Master's Thesis, M.Ed. (Early Childhood Education), Graduate School, Srinakharinwirot University, Bangkok.